

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre	8 K
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlert sora egy korona.

A t. hirdető közönséghez!

Az utóbbi időben ismételtelen előfordult anyagdrágulás és a zalamegyei hírlapok között történt korábbi megállapodás arra indították az „Alsólendvai Híradó” kiadóhivatalát és szerkesztőségét, hogy a lapunkban megjelenő magánközlemények hirdetési díjait részben szabályozzuk, részben pedig csekély mértékben felemljük.

E megállapodásunkból kifolyólag az alábbi árszabályt állítottuk össze:

Eljegyzési és esketési értesítések díja a hírovtatban — — — —	4 korona
Eljegyzési és esketési értesítések díja a „Nyitlert” rovatban — —	5 „
Bucszók közzététele a hírovtatban —	3 „
„ „ a „Nyitlert”-ben	4 „
Köszönetnyilvánítások (gyász esetén) a „Nyitlert” rovatban — —	6 „
Mulatságok felülfizetések kimutatása és mindennemű magánközlemények a hírek között garmond soronként	20 fillér.

Egyéb hirdetések díjait közös megállapodás szerint számítjuk.

Az „Alsólendvai Híradó”
kiadóhivatala és szerkesztősége.

Szinpártoló egyesület!

Alsólendva, szeptember 6.

A szinpártoló egyesületről már nem egy cikk jelent meg ennek a lapnak a hátsó oldalán s most, hogy néhány napig megint színészek vannak Alsólendván, újból aktuálissá vált ennek az okos, életrevaló eszmének a felvetése.

Alsólendván egy egész csomó olyan egyesület van, amelynek semmi célja, semmi programja. A szinpártoló egyesülettel nem ezeknek a céltalan, ideig-óráig élő, halvaszületett egyesületeknek a számát szeretnők szaporítani, hanem azt szeretnénk, ha alakulna itt egy egyesület, amelynek a közönség s az ily nemzetiségi vidéken kétszeres nemzeti missziót teljesítő magyar színészek egyaránt hasznát látnák.

A szinpártoló egyesület elsősorban a közönség kényelmét szolgálják, másodsorban a színtársulatok helyzetét könnyítik meg az olyan kis helyeken, mint Lendva.

Nézzük csak, mennyiben könnyíti meg a színtársulat helyzetét a szinpártoló egyesület?

Ott, ahol nincs ilyen egyesület, mielőtt megérkezne egy színtársulat, megjelenik a színházi titkár és elkezd főzni, kapacitálni boldogot és boldogtalant. Ezt úgy mondják, hogy bérletgyűjtés. A titkárnak rettentő munkájába kerül, míg hal akad a horogra, vagyis bérel egy-egy ember. Mert a közön-

ség egy nagy részének éppen akkor, mikor a titkár bekopogtat hozzájuk, esetleg harminc krajcár felesleges pénze sincs színházra, nemhogy 30 koronája lenne bérletre. A titkár szóval térdig lejárja a lábát, tövig levásítja a nyelvét, míg nagy kinnal össze tud hozni annyi bérletet, amire a társulatnak már érdemes lejönni. Ha csupa telezsebé, pénzes ember volna csak, fele annyi dolga se volna a titkárnak; de úgy áll a dolog, hogy a legtöbb ember szívesen járna színházba, szívesen bérelne, de hiányzik ehhez a legszükségesebb kellek, a pénz. Tehát nem bérel. Vagy ha bérel, kénytelen felhasználni olyan pénzt, amit esetleg néhány hónapon keresztül adóra, lakbérre, egy szükséges ruhadarabra kuporgatott össze, vagy pedig kénytelen kölcsönt igénybe venni. És elmegy a színházba és kacagnia kell azokon a léhaságokon, amiket azon a pénzen hall és lát, amit tőle majd a végrehajtó fog követelni a törvény nevében, vagy amit a szájtól kellett megvonnia.

Viszont az olyan helyeken, a hol az emberek nem beszélnek és nem jajgatnak a levegőbe, ahol nem alakítanak nyakrafőre egyesületeket minden tíz ember számára, szóval ahol praktikusabb gondolkodásra vannak berendezkedve a koponyák, ott mindez egészen másképp van. Ott megcsinálták a szinpártoló egyesületet, amely elvégez mindent.

A szinpártoló egyesület mindenekelőtt megállapít havi 2 kor. tagsági díjat, ami egy évben 24 korona. Most ha színtársulat jön a városba, az egyesület minden tagja, ki 24 kor. évi tagdíjat befizetett, ez összeg ellenében kap egy 12 előadásra szóló bérletjegyet.

Ebből haszna van a közönségnek is, meg a színtársulatnak is. A közönségnek meg van az a haszna, hogy nem kell egyszerre egy nagy összeget kifizetnie bérletre, hanem egész éven át kényelmes részletekben fizetheti az összeget; a színtársulatnak pedig meg van az a haszna, hogy a titkárnak nem kell napokon át lótni-futni a bérletek után, nem kell bókolni, hizelegni és kurizálni mindenkinek és mégis előre tudja, hogy mekkora az az összeg, amire biztosan számíthatnak.

Most, hogy színészek vannak Alsólendván, ismét aktuális a szinpártoló egyesületről beszélni. Mi rátereltük a figyelmet. Rátereltük a figyelmet, mert szeretnénk, ha akadna ebben a városban is valaki, aki kezébe venné ezt az ügyet. Mint ahogy más hol is akadt. Csak egy ember kellene hozzá és a többi minden magától menne. Csak egy ember. De hol van nálunk az az egy ember?!

A vándorcigányok.

I.

A csendőrség legujabban elfogta a hírhedt Kolompár-familiát, amely két hónap óta állandó rettenetesen tartotta a Dunántulnalt hármegyéjén. A vad cigánycsorda rabolt, gyilkolt mindenfelé s Zala-, Veszprém-, Fehér-, Gsztergom-, Komárom és Győrmeigyék községeinek lakóit sohasem tudhatták, hogy milyen rettenetes napokra ébrednek.

A vándorcigányok által elkövetett és rövid időközökben ismétlődő, vérlázító gazságok mind-egyre kiáltóbb szükségé teszik a cigány-kérdés rendezését.

De ameddig ez a rendkívül nehéz és komplikált kérdés, amely évek hosszú sora óta vár a rendezésre, végleges megoldást nyerne, a községi lakósnak nem ártana megismerkedni a vándorcigányok szokásaival, babonáival, melyeknek ismerete és figyelemmel kísérése által akárhány lopásnak, rablásnak és gyilkosságnak lehetne elejét venni.

A cigányok körülbelül a XV-ik században, Indiából jöttek be Európába. Az otthon folytatott nomád életmódról sehogyssem tudtak leszokni, bár erre nézve telepítési és egyéb kísérletekkel tetek számtalan próbát.

A velők való elbánást rendkívül megnehezíti, hogy a cigányok egymástól való megkülönböztetése rendkívül nehéz, mert annyira egyformák, hogy ha egy tucat cigányt látnunk, úgy látnunk valamennyit. Ezt ők is jól tudják és ez a tudat még bátrabbá, vakmerőbbé teszi őket. A súlyos fogházbüntetések, vexálások, üldözések mind nem használnak semmit.

Hiába, vérben van már a cigánynak a kóborlás és a máról-holnapra való életmód s minthogy ilyenformán, rendszeres foglalkozás híján, tisztességes foglalkozásra szert nem tehet, lopásból, rablásból tartja fenn magát.

A cigányok letelepítését, egy helyhez való kötését és becsületes munkára való szorítását néhai József főherceg is megkísérelte. Neki sem sikerült, bár lelkes odaadással fáradozott ez ügy érdekében. Állítólag vele történt meg, hogy mikor egy szántó-vető cigányt, akinek ő szerzett földet, megkérdezett, hogyan megy a munka, ez sürü fejkargatások közt így felelt:

— Minden jó volna, kezsit csókolom, csak ezek a galambok ne volnának.

És rámutatott a szántáson elősködő varjúkra.

A fenségs úr sietett felvilágosítani a cigányt, hogy nem galambok azok, hanem varjúk. Erre a kibuvót kereső, srófos észjárásu cigány rövidesen így felelt:

— No, há ázs nem galámb, de várju, ákkor én sem vágyok párást, hanem csigány! . . .

Ezzel otthagya az ekeszarvát, nyakába vette ismét a világot.

Hogy milyen leleményes, ravasz a cigány s hogy mily rögtönösen feltalálja magát a legváratlanabb meglepetések alkalmával is, élénken illusztrálja az alábbi eset:

Egy falucskában történt, hogy egy cigány lopás céljából a paplakot tisztelte meg látogatásával. Látta a gazdasszonyt a padlásra menni s észrevétlenül utána somfordált, jól sejtve, hogy ezen a helyen bőséges szüretelésre van kilátás. A padláson meghúzódott, míg a gazdasszony dolgát végezve, ismét eltávozott. Akkor aztán hátrára dobta a kiváló szakértelemmel kiválasztott legnagyobb szalonna-oldalt s iparkodott lefelé. Igen ám, de a folyosón, ahová a padlás feljárója szolgált, több ajtó is talált s sehogyssem tudott tájékozódni, hogy melyik az, amelyik az udvarra vezet. Rábizta hát magát a véletlenre s találmra benyitott az egyik ajtón.

Persze, alaposan meghökken, amikor szemben találta magát a tisztelendő ural, aki éppen terített asztalnál ült egy nagyobbacska társasággal.

A lelkész szelíd jóakarattal szólott rá a szalonnál fölsterelt, meghökkenet cigányra:

— No, mi járóban vagy, fiam?

— Egy kis előadó színlőnmam volna, keziszt csókolom, — vágta ki merészen a cigány s aztán, minthogy a pap nem vásárolt, pókheni bátorsággal cipelte haza a lopott szalonát.

Jellemző sajátossága a cigány-népségnek a babonában való rendíthetetlen hit. Ha például szél fúj, azt arra magyarázzák, hogy a holtak szellemei röpködnek a levegőben. És hogy milyen tüny gyökeret vert bennük ez a babonás hit, kitűnik abból, hogy széles időben a cigány sohasem vetemedik lopásra. A széljárás tehát a gazdamber vagyonának egyik legbiztosabb őrzője.

Színház.

Vasárnap este óta esténként meglevenedik a „Korona”-szálló nagyterme. Megjöttek a színészek Halász Alfréd — miért, miért se — lemondott a városkánkat is magába ölelő dunántúli színkerületről s így Kiss Árpád, a délvidéki színkerület eddigi igazgatója s az Orsz. Színészegyesület igazgató-tanácsosa lett az új igazgató. Kiss Árpád teljesen idegen, teljesen ismeretlen ember ebben a kerületben s dacára annak, hogy új kerületében Alsólendva a legelső állomása, jó híre együtt ért ide az előzetes színházi jelentéssel. Ennek tulajdonítható, hogy közönségünk eddig nem tapasztalt meleg érdeklődéssel és szeretettel fogadta a gavallér igazgatót és derék, törekvő gárdáját s ez az érdeklődés impozánsan nyilvánult meg már az első előadás is, amikor a zsufolt terem, falregető taposok és harsogó éjjelenk után megelégedetten, azzal a véleménnyel térünk nyugovóra, hogy a dunántúli színkerület végre egy igazán érdemes direktort kapott.

A direktorról s a társulatról táplált e jó véleményünk a további előadások még inkább megerősítették. A második előadás, a „Faun,” siker tekintetében teljesen méltó volt az elsőhöz („Limonádé ezredes”), sőt hatásában jóval felül is multa amazt. És a többiek is, a harmadik, a negyedik és a többi, hű kifejezői voltak annak a ténynek, hogy egy jó társulat a legközömbösebb közönséget is fel tudja rázni közönyéből. Kiss Árpád határozatosan nyert ez a kerület. Társulata talán nem nagyobb, mint az eddigi direktoroké, de egytől-egy törekvő, ambiciózus erőkből áll, akik különösen az első két előadásnál olyan frappáns sikereket értek el, amilyent lendvai szintársulat igen régen ért el. Az előadások

gördülékenyek, a rendezés, a zene, a technikai kiállítás, a díszletek kifogástalanok s ami szinte ritkaság, ez a most szervezett, soha együtt még nem játszott társulat olyan szép összjátékot produkál, hogy néha elfeledkezünk, hogy lendvai színházban vagyunk.

Eddig a következők előadások mentek: vasárnap „Limonádé ezredes,” hétfőn „Faun,” kedden „Aranyeső,” szerdán „Bella,” csütörtökön „Kabaret,” pénteken zsmelőadásban másodsor „Aranyeső,” tegnap szombatou „Tengerész Kató.”

A társulat primadonnái, Fáskertti Mariskák és Garay Irén a főérdem, hogy az előadások oly nivósák, sikerűitek. Mindketten életet, pajzánságot, pezsgő jókedvet hoznak a színpadra bájos megjelenésükkel, temperamentumukkal és kedvességükkel. Egyiküknek sincs valami erős hanganyagja, de hangjuk lágyasága, tiszta csendesége, melegsége nagyon kellemesen hat. Fáskertti Mariska az „Aranyeső”-ben, Garay Irén a „Limonádé ezredes”-ben hódította meg a közönséget. K. Kövy Kornélia, az igazgatóné, a „Bella”-ban igazán fenomenálisat produkált s siker már maga az is, ha gyönyörű toalettijével megjelenik a színen. Kövy Kornélia egészen nagy színpadon aratta eddigi sikereit s hogy mennyire megálta ott is a helyét, bizonyítja az, hogy pl. a kanizsai közönségnek becézett kedvence volt, nótába foglalták a nevét és a kanizsai közönség még mindig szívesen gondolt vissza a kis Kövy Kornéliára. A művésznő drámai hősnője a társulatnak, de kellemes hangjánál fogva énekes szerepekben is kitűnően érvényesül. A többi női tagok közül B. Erdős Jolánt láttuk a „Bella”-ban nagyobb szerepben jól megállani a helyét. Asbóth Líli szintén használható tagja a társulatnak, valamint a többiek is, a kis Feketéné Sándor Juliska, Kiss Mariska, Király Mariska stb. Egytől-egyig a siker érdekében fáradoznak.

A férfiak közül Kiss Árpád érdemli az első helyet. Az ő „Faun”-ja nyívóban, tökélyben meghaladta azt a mértéket, melyet vidéki színész nyújt. A direktor minden tudását, igyekvését adta e darabban s sikerült is neki olyan sikert elérnie, amilyent ő előtte nem igen érték el a lendvai színpadon. — Sándor Andor jó megjelenésű, intelligens színész. Egyik legerősebbje a társulatnak. Minden, amit ő produkál, egy-egy babért jelent számára. Különösen a „Bella” elegáns grófi szerepében volt nagy ez a fiatal, szép jövőji színész, de nem megvetendő az a siker se, amit a „Limonádé ezredes”-ben aratott szépen iskolázott hangjával és rutinrozott játkával. — Ócese, Sándor Imre, szintén törekvő színész, aki mindenben bátyja nyomdokain halad. — Kun Dezső, a társulat kómikusa, több nagy szerepben igazán értékeset nyújtott. Kitűnő alakításait

mint pl. az Apostagi Soma és br. Turbolyai szerepekben, csak mindig élvezetes, csapongó játéka mulja felül. — Pompás alakításait tűnik ki Nyáray Rezső is, ki a Limonádé ezredes cím-szerepében s az „Aranyeső” Domonkos szerepében arról tett tanuságot, hogy nem minden-napi tehetséggel rendelkezik. Imponáló, jó megjelenésű színész. Hangja is szép van. — Deák Gyula mint színész s mint rendező külön-külön dicséretet érdemel. Mint rendező, elsőrendű erő s mint színész, nem kevésbé. Sikerei közül a Jonny, néger tincos és a „Bella” fogorvosa szerepében nyújtotta a legnagyobbat. — Igen hasznos, jó erő a titkár, Fekete József is, csak kár, hogy eddig egyetlen szerepében sem volt alkalma tehetségét teljes mértékben érvényre juttatni. — A többiek, Hevesi Nándor, Kafka Gyula stb. is törekvő, hasznos tagok. — Nem volna teljes a kritikánk, ha az elismerés hangján meg nem emlékezünk Papp Barnáról, a karmesterről is, aki a zenekíséretet szolgálhatja precízen.

A társulat kifogástalan összeállítását, az előadások jóságát s a közönség szimpátiáját mi sem bizonyítja jobban, mint a lezajlott első hét, amikor egyik estén egy, mint a masikon szintűl megtelet a terem. A közönség teljes mértékben meg van elégedve a társulattal, de az igazgató sem panaszkodhat: nemcsak a közönség érdeklődését sikerült felkeltenie a színház iránt, hanem megszerettette is a színházat.

A katonakönyvtár.

Irta: HELTAI JENŐ.

Az ezredes: Megcsinálta a szabályzatot?

Az adjutáns: Igenis, ezredes ur!

Ezredes: Olvassa föl!

Adjutáns: (olvass): „Miután a honvédelmi miniszter ur ő excellenciája elrendelte a katonakönyvtárak létesítését, ezental a legénység meghatározott rendes időközökben olvasnivalót kap. Az olvasnivaló könyvvert a századparancsnoknál kihallgatáson kell jelentkezni és...”

Ezredes: Ne folytassa, ne folytassa! Látom, hogy egyáltalában nincs tisztában a dolgokkal. Mit beszél ön a honvédelmi miniszterrel, a századparancsnokról, kihallgatásról? Ehhez a legénységnek semmi köze. Fódolog a könyv! A könyvről kell beszélni. És hogy ön nem is konyit hozzá, írja ahogy diktálom.

Adjutáns: Igenis, ezredes ur!

Ezredes: Irja: „A könyv. A könyv egy kemény táblába kötött papíremű, amelyre a honvédelmi miniszterium 33.476 b. rendelete vonatkozik. A könyvet a legénység vasárnap délután

Egyedül.

— Az „Alsólendvai Híradó” tárcája. —

Irta: KIRÁLY GIZELLA.

A Perronon álltak. Még két perc és indul a vonat. A férfi az asszony kezét csókolta, az asszony nézte bánatosan. Nagy csizmás parasztemberek szálltak be. Egy asszony a vagon ajtajából beszélgetett egy suhancal. Nyilván a fia volt. Új vonat érkezik s kiáltják: „Beszállni!” A férfi és az asszony szorosabban simulnak egymáshoz. Majd felriadnak a kalauz sürgetésére: „Beszállni, beszállni!”... A férfi felsiet a másodosztályu kocsis lépcsőjén és a becsapódó ajtó mögött nézi az asszonyt. Ez pedig áll, míg a vonatot egy éles füttyel elindul. S a vonat lomha teste már messze száguld, üvöltve a vastag éjben, mikor végre magához tér. Felcsapja prém-gallériját, hosszú ruháját idomaihoz csavarja, hogy az ne csapkodja az esti légtől és ködött csatakos utcát s vonatott, bágyadt lépésekkel megy.

Utasok jöttek, mentek. Egy férfi meglökte karjával, majd előre sietett és folyton visszatéteketve nézett arcába. Megállt. Várt az asszonyra. Valamit morgott, de nem kapott választ és sietve eliramodott.

Kint néhány utas szállingózott a váróteremben. Az asszony átsietett rajta és kiérve az utcára, összebb huzta gallériját és botorkálva ment előre. Az elhaló zajt csend váltja fel. Csak itt-ott zárdódnak be csapódva a kapuk. Egy-egy kocsis ballag hazatél a bakon bóbiskoló kocsisal.

Az asszony megállt. Valamit kivész zsebéből. Megcsókolja. Aztán zsebedőjébe temeti arcát

egy pillanatra... és megy tovább az éjszakába. Egy téren vezet át az utja. A havas utak mentén a padok hidegen csillogtak az előbukkanó hold fényében. A bokrok fehéren meregettek ágaiikat. Az asszony elhaladt mellettük és gondolataival tépelődött. Istenem, sóhajtott, ha itt tölteném az éjjelt egy padon, ugy sem vár otthon senki...

Vastag köd homályosította el a szemhatárt és fátvólba burkolta a házakat. Az asszony a térről kiérve, megállította lépteit, majd megállt egy kapu előtt. Csengetett. Nemsokára kinyílt a kapu s egy álmos asszony állt ott, kezében lámpással, mely gyéren világította meg a szálnalmas bejáratot. Nesztelenül surrant be és sietett fel a lépcsőn. A konyhába lépe megállt. Nem mert benyitni a szobába: félt, hogy valami történik. Állt nagyanyilét szemekkel, lecsüngő karokkal — sokáig.

Végül rászánta magát. Felvette a még égő lámpát és belépett. Majd türelmetlenül vetkőzni kezdett, mindent halomra dobálva.

Nyulánk termelti asszony volt, arca érdekesen sápadt, szenvedő vonásokkal. Most hirtelen mozdulatlan háhajók kap. Kibontja. S az vastag téglyózással omlik alá terméte.

Igy szeretett látni, suitogja. A hajamba temette arcát, ha esténként együtt voltunk. Hajmanak minden szála mintha róla beszélné. Mintha őrzöngő szerelmes szavait kiáltanák felém. Az ő hangja, az ő illata kél most mindenfelől. Mikor itt álltunk, keze a kezemben s hajtengermem elborította arcát... Istenem! Hogy sirt ilyenkor öntudatlan máncrában!... Érzem, mintha karjai ölelnének, vadul, szerelmesen... Utolsó szavait hallom egyre: „Ne hagyj elmenni egyedül! Jer velem!... jer!”

A szobában hívős árnyak gomolyognak. A felvetett ág kihívóan domborodott a lámpa fényénél. A rózsaszínű paplan hanyagul odavetve csüng le az ág szeléről s bizarr ellentét képez a hófehér párnákkal. Cigaretta füst száll a levegőben, kékkes fátvól borítva mindenre. Az asszony imbolygó járása közben meglóki az asztalt, melyen két féligtöltött pohár csengve-bongva itóddik egymáshoz. Egy hallja, hogy cseng-bong minden nagy zsbongással, melybe néha belevegyül a vonat egy éles füttye és sivitva tör utat magának az éjbe. A padló az asszony lézengésétől ropog-pattog. A mindentelé elszórt cigarettahamu lenge ruhájától örült táncba kavargó. Most odalép az ágyhoz. A párnán egy fej nyoma s egy kis gyűrődés látszik. Leül ágya szélére s arcát kezébe temetve, gondolataival követi a vonat futását.

— Most megáll Támolyogva száll ki a férfi.

A fülke melegéből áthevülve, kábultan siet a frissen esett hóhelyekhen... De egyszerre szét-rántja a testét védő meleg bundát; kibontja kabátját is és földetlen testét odatartja a hívős éjszakának. Néha süvítő szél zavarja a fenséges csendet. A fák meg-megrezdülnek, leszórvá a havat a férfi földeten fejére. Most felszisszenve, melléhez kap; mintha valami szurást érezne. Beburkolóddzik. Késő. A szél pedig sivit, jajgat rémesen...

Az asszony valami hirtelen támadt zajtól felriad:

— Istenem, ketté pattant a tükör! Meghal valaki... Teremtőd, ne hagyj el!...

A cigarettafüst szürke köddel von be mindent s az asszony zokogva borul párnáira...

parancs után a százdírodában elhelyezett könyvtárból kapja ki. A honvéd szabályszerűen tisztelget, átveszi a könyvet, újra tisztelget és lelép..."

Adjutáns (írja): ... lelép... megvan.

Ezredes: „Az így átvett könyvet a honvéd balkezében viszi, még pedig úgy, hogy karját a könyökénél derékszögben behajta és mereven előre nyújtja. A kéz tenyere befelé áll, az öt ujj úgy oszlik meg, hogy négy ujj a könyv hátulso, a hüvelykujj pedig a könyv melső táblájára tapad. A könyv hátán levő könyvtári számnak egy magasságban kell lennie a zubbony második gombjával...”

Adjutáns (írja): ... gombjával...

Ezredes: „Gombjával... A könyv helye az ágy fölött levő polcon a vászonnadrág és a dohány között van. A könyvnek a melső oldalán kell feküdni, úgy, hogy a hátán levő könyvtári szám világosan olvasható legyen. A könyv hátának az ágyopolc deszkájával egy vonalban kell lennie, azt ugyszólván fedeznie kell...”

Adjutáns (írja): ... kell...

Ezredes: „Kell... A könyvet mindennap kétszer le kell porolni és a táblát megkefélni. A könyvre a katoná úgy vigyázzon, mint a fegyverére, lévén a könyv is aerális tulajdon. Éppen ezért minden pecsét, gyűrődés, folt, ami a könyvön esik, a legszigorúbban büntetettik. A rendes fegyvervizsgálatok után az őrmesterek könyvvizsgálásokat tartanak, amelyek eredményét az úgynevezett „könyvnaplóba” tartoznak bevezetni és arról a századparancsnokok utján nekem jelentést tenni...”

Adjutáns (írja): ... tenni...

Ezredes: Igen... Írja még a következőket: „A könyveknek egymás között való kicserélése és a polcról való levétele tilos!”

Adjutáns (félénken): De kérem ezredes ur... ha a könyvet tilos a polcról levenni... hogyan olvassa a legénység?

Ezredes: Hogyan olvassa? Hogyan olvassa? Törjék meg az egyik kicsit a fejüket. Mindent én találok ki?!

HIREK.

Az utcán.

A déli nap sugára perzsel,
A széles utca néptelen,
Egykedvűen romom a várost:
Az árnyamat kísérgetem.
A kirkatok cifra képe
Akármilyen szép, nem érdekel,
Csak nézem a járó-menőket,
Kik melletttem sietnek el.

A korzó fényes hársórában,
Csillogó üzletek előtt
Megakad a szemem terajtat
Széptevő léhítók között;
Mosolygó két szemed sugára
Most is oly vágyva hull reám,
Mint amikor az első esökod
Leheted rám egy délután.

Eszembe jut egy nagy hazugság,
Egy régi, kedves, őszi nap,
Egy ábránd, amelyet szívem most
Mindennap újra megsírat...
Egy mély sóhajt fojtok magamba
S felszárítom a könnyeket,
És eltemetek újra mindent,
Mig csendesen tovább megyek...

Alásszolgája,

jónapot kívánok! — köszöntöm barátságosan kereskedő-ismerősömet, akinek a boltjába éppen most beléptem. És így folytatatom:

— Kérek egy skatulya gyufát!

Az inas megfordult, leveasz a polcra! egy skatulya gyufát és elém teszi, hogy: Tessék. A skatulya vignettájáról sárga alapon fekete betű mered rám. Ezt olvasom róla: „Paraffinerade säkerhets-tändstickor.”

Azt mondom az inasnak:

— Magyar gyufát adj nekem, fiam, mert az osztrákokat még gyufában se szeretem.

Az inas rám néz, én óráé, a kereskedő éreám. Megint megszólalok:

— Magyar gyufát kérek.

Nagy nehezen megértének. A kereskedő előkerít egy létrát, felmászik rája és a bolt egy legrejtettebb zugából, fent egészen a plafon alul elővesz egy, csak egy skatulya magyar gyártmányu gyufát és cseppet se hiszgelő arccal leteszi elém. Ezt se állhatom meg szó nélkül, hát megszólalok:

— Mondja csak, édes uram, miért ad ön a vevőinek idegen gyufát, mikor a magyar is van éppen olyan jó, ha nem jobb?

A kereskedő nem is mentegetőzik. Egszerűen azt feleli:

— Mert senki sem kér magyar gyufát!

Ez az ember a közönségre hárítja a hibát, pedig ő a gyászmagyar. A pulcját tele rakja swarcgelb zündhölzökkel s ha valaki véletlenül magyar gyufát kér, a legtávolibb zugból kotorászza elő, ahova azért dugta, hogy ne lássa senki. És ez magyar földön történik, magyar kereskedőnél. Szent isten, milyen méltánylásban részesülhetnek akkor külföldön a magyar ipar termékei, ha egy magyar kereskedő is csak így becsúli meg!

(o.)

Meglőtt hajtógyerekek.

— Saját tudósítónktól. —

Vasárnap délután Kancsal Károly jómódu rédicsi gazdaember vadászatot rendezett a vadászterületen nyulra és fogolyra. Késő délután ért véget a vadászat, a társaság megindult hazafelé, mikor váratlan szerencsétlenség történt. Egy avatatlan kézbe került fegyver két hajtógyereket talált, akik közül az egyik életveszélyes, a másik súlyos sérülést szenvedett.

Az esetről tudósítók a következőket jelenti: Kancsal Károly rédicsi gazdaember vasárnap több ismerőse társaságában vadászott Rédics község határában. Estefelé, mikor a vadászatot befejezték, a társaság éjéledve indult haza. Az egyik kukoricaföld mellett egy csapat fogoly röpcent fel, mire a társaság egyik tagja, Tüske György 26 éves legény elkérte Kancsal fegyverét, hogy rá lö a foglyokra, melyek közben ismét elszálltak a közelben. Ugyanekkor Tüske megparancsolta a két hajtógyereknak, Madarász Istvánnak és Kovács Pálnak, hogy hajtsák fel a foglyokat.

A két fiu eleget tett a parancsoknak, a foglyok felröppentek s Tüske, akinek még sohasem volt fegyver a kezében, célzás nélkül a foglyok irányába lött. Mindkét lövés a két hajtógyereket találta. Madarász Istvánt a hasán és a lábán érte a lövés, Kovácsot pedig a mellén. Mindkét gyermeket véresen, ájultak vitték be a faluba.

Kettőjük közül a Madarász-gyerek sérülése a súlyosabb. A hasa tele van sörtével. Állapota életveszélyes. A másik gyermek, Kovács Pál sérülése szintén súlyos. Neki a melle van tele sörtével. Az első segélyt dr. Preiss Mór alsólendvai körorvos nyújtotta a sebesülteknek.

Az alsólendvai kir. járásbírószeg vizsgálóbírája kedden délelőtti kiszállt Rédicsen, kihallgatta az áldozatokat és a tanukat s a vigyázatlan vadász ellen folyamatba tette az eljárást.

Vagdalkozó orvos.

— Saját tudósítónktól. —

Izgalmas eset történt a hét elején a közeli Muraszterdahely községben. Dr. Berger Géza körorvos, akit vidékünk népe röviden csak csodadoktoroknak nevez, valami csekélység miatt megharagudott egy szegény inasgyerekre s úgy vett magának elégtételt, hogy a fiu most súlyos betegnek felsziki gazdája, Mayer Jakab muraszterdahelyi kereskedő lakásán.

Az esetről a muraszterdahelyi csendőrös hivatalból tett jelentést a kir. járásbírósnak, a fiu apja, Sarkady-Nagy József nyug. fogház-őrmester pedig egyik alsólendvai ügyvéd által a soproni hadtestparancsnoksághoz tett feljelentést az orvos, mint tartalékos tiszt ellen.

A feljelentésnek el van mondva, hogy dr. Berger Géza Mayer Jakab kereskedő házában lakik. Abban a házban van Mayernak az istállója

is. A kereskedő pénteken délután megbízta tanoncot, Sarkady-Nagy Bélát és tehenesét, Simits Márkot, hogy valamiért menjenek át az istállóba. A két fiu Bergerék kortérfája alól felvett két kis körtét, amit mikor az orvos felesége meglátott, lehordta a két gyereket. Az inas erre azt felelte, hogy „maguk is szednek a mi szőlőnkől.” A feljelentés további részében el van mondva, hogy most hétfőn délután Mayer a két fiut újból elküldte az istállóhoz egy kis kocsiért. Amint a tehenes fiu a kocsi elöl húzta, Sarkady pedig hátul toltta, a kapu alatt karddal a kezében várt reájuk az orvos. Berger a szegény tanoncot a kard élével előbb hátba, azután pedig derékba vágta, úgy, hogy a fiu testét rögtön elöntötte a vér. A fiu szaiandni kezdett, de az orvos utolérte s éles kardjával két erős vágást mért a szerencsétlen gyermek arcába, aki véresen esett össze. A fiut az eset után behozták Alsólendvára, hol orvosi segélyben részesült. Most súlyos beteg. Az orvos kardját a csendőrség büntjeként le akarta foglalni, de nem tudta megtalálni.

Igy mondja el a történeteket a két feljelentés. Mi nem tettünk hozzá semmit. Hogy mennyi igaz a dologból, azt az orvos ellen folyamatba tett bírósági eljárás fogja kideríteni.

— **Eljegyzés.** Varga Ferenc Regedéből eljegyezte Kancsal István rédicsi vendéglős kedves leányát, Mariska kisasszonyt.

— **Templomavatás Kerkanémefalun.** Az alsólendvai járásban levő Kerkanémefalu község református temploma még 1911. évben leégett. Ekkor az őrségi ref. egyház gyűjtést indított s most már a nemes szívek adományából a 60,000 koronás új templom készen áll. A templomot most vasárnap avatták fel nagy ünneppel keretében. A felavatást Antal Gábor komáromi ref. püspök akadályoztatása miatt Szűcs László őrségi ref. esperes végezte, akit a községben diszkapu és fehér ruhás leánykák sorfala várt. Az ünneppélen járásunkból és a szomszédos Vasmegeyből ezrekre menő közönség volt jelen.

— **Halálozások.** Mandelbaum János helybeli polgár, ki régebben kereskedő volt városunkban, kedden reggel elhunyt. Temetése másnap délután volt nagy részvét mellett.

Dorner Sándor bádogos, Grosz Hermán helybeli polgár veje, tegnapelőtt Budapesten elhunyt.

Filo Vince, Murasztermarthon tekintélyes polgára, f. hó 2-án 55 éves korában elhunyt.

— **Esterházy Miklós herceg adománya.** A lékai (Vasmege) templomot herceg Esterházy Miklós 40,006 korona költséggel restaurálhatta. A lékaiaik most elhatározták, hogy a jószívű kegyurnak hálából egy emléktáblát állíttatnak fel a templomban. Az emléktáblát tegnap, szombaton helyezték el a templom falában.

— **Tanítók gyűlése.** A Szombathelyi-egyházmegeyei róm. kath. tanító-egyesület f. hó 10-én délelőtt 9 órakor Szombathelyen, a vármegyei ház nagytermében tartja ez évi rendes közgyűlést.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Katzenbach József nagykanizsai járásbíró és dr. Sartory József letenyei albirótt kölesönösen áthelyezte.

— **A Zalavármegyei Tűzoltó-Szövetség.** múlt vasárnap tartotta közgyűlést Keszthelyen, Knortzer György elnöklétével. Az alsólendvai testületet Bittera Béla alparancsnok képviselte, akit a megyei szövetség választmányi tagnak választott meg. Elnöknek újra Knortzer Györgyöt választották meg egyhangulag. A legközelebbi közgyűlést 1915-ben Zalaegerszegen tartják. A szövetségnek új tagjait jelentkezett a zalabéri és kemendollári tűzoltó-testület.

— **Választás a városházán.** Csütörtökön délelőtt választás volt a városházán. A megválasztott fogaasztási adókezelői állást töltötték be. — Megválasztották adókezelőnek Berechalmi Soma nyug. pénzügyőri szemlést egyhangulag. A választásnál Székely Emil főbíró elnökölt.

— **Huszárok városunkban.** A múlt hétket napján, szerdán és csütörtökön a Klagenfurtban állomásozó és II. Vilmos császár nevével viselő cs. és kir. 6. huszárezred tisztikara és legénysége időzött városunkban és a vidéken. A katonák, kiket gyakorlatról térnek hazafelé, kedden este érkeztek meg Alsólendvára s két napi pihenő után pénteken reggel folytatták utjokat Muraszterdahely felé.

— **Gyászír.** Dr. Ivánóczy Ferenc címzetes kanonok, csendlakai esperesplebános pénteken délután, 56 éves korában elhunyt Csendlakon. A nagy népszerűségben élő, humánusan gondolkodó férfit, akit Alsólendván is sokan ismertek, hirtelen halt meg jobboldali szívhudás következtében.

Porkoláb Gyula battányi ág. ev. lelkész, Vasvármegye törvényhatósági bizottságának tagja csütörtökön Muraszombathban elhunyt 42 éves korában. Vakbélygyulladás ölte meg a jó magyar, talpig derék embert.

— **Védekezés a tüdővész ellen.** Árvay Lajos, vármegyei alispánjának meghívása folytán szombaton nagyszámú közönség részvétele mellett tartotta meg alakuló gyűlését Zalaegerszezen „A Tuberkulózis Ellen Védekező Zalamegyői Egyesület”. A gyűlésen kidolgozták az alapszabályokat s megválasztották a tisztviselőket. Védnök lett Sipkei Balás Béla főispán, elnök Árvay Lajos alispán, ügyvezető alelnök dr. Keresztury József, titkár Czobor Mátvás, jegyző dr. Kiss István, pénztáros Marton László. Főorvossá dr. Thassy Gábor megyei főorvos választották meg. Az alapszabályokból kitűnik, hogy az egyesület alapítóját lehet mindenki, aki egyszer és mindenkorra 100 koronát, rendes tagja, ki évente 4 koronát s pártoló tag, aki legalább 5 éven át évenként 1 koronát fizet.

— **Hol van a tűzörség?** Egy hét óta színesek játszanak városunkban, öt hét óta állandó mozik van, de sem a színház, sem a mozi előadásain nem látunk egyetlen tűzoltót sem. Anélkül, hogy a tűzoltóparancsnokságot bármivel is megvádolni akarnók, félve egy esetleges tűzveszedelemtől, kérjük: Miért nem küld ki a színházba és a moziba tűzoltó-örséget?

— **Beiratás a tanonciskolában.** A helybeli tanonciskolában a beiratást holnap, 8-án délelőtt 10—12 óráig eszközöljék az iskolában.

— **Pénzintézetek fuziója.** A Muraszombathban székelő Délvas megyei Takarékpénztár és a Muraszombati Takarékpénztár 1913. október 1-vel fuzionálni fognak. A fuzió következtében a Muraszombati Takarékpénztárnak az átvett 500,000 K alapítóke és tartalékkal együtt 1,520,000 korona alapítókeje és közel 250,000 korona tartalék-keje lesz.

— **Labdarugás.** Az Alsólendvai Sport Club nem f. hó 7-én, hanem 14-én tartja revánsmérkőzését a zalaegerszegi kereskedő ifjak football-csapatával, Zalaegerszezen.

— **Az alsólendvai Urania-mozi** ma és holnap két gyönyörű drámát mutat be. Ma, vasárnap délután 5 órakor a „Mater Dolorosa” 2 felvonásos, holnap hétfőn pedig „A pénzvágy” 3 felvonásos szenzációs dráma lesz bemutatva. A mozi képei — amint ma egy hete meggyőződhettünk róla — szép tiszták, nem rezegnek, nem bántják a szemet, úgy, hogy azok szemlélésében igazi élvezetet találhat mindenki. Az előadások zavartalan lefolyásáról is gondoskodva van s így elsőrendű szórákozásra lehet kilátásunk ma és holnap délután.

— **Tanonciskolai tanítók gyűlése.** A tanonciskolai tanítók országos egyesületének zalamegyei köre tegnapi délután gyűlésre jött össze Zalaegerszezen. A gyűlésen Pord úr Antal nagykánizsai tanonciskolai igazgató elnököt.

— **Faragó Márton festőiskolája Zalaegerszezen.** Jelen földünk, Faragó Márton és két festőművész-társa, Sás Ferenc és Sásné Farkas Böske, három-négy hónapra terjedő rajz- és festőiskolát nyitának Zalaegerszezen.

— **Agyonlötték a gomba miatt.** Karader Antal fiatal túrjei legény minap az uradalmi erdőn akart keresztül menni. Utközben meglátott egy csomó gombát, melyek közül hármat leszakított. Észrevette ezt az uradalmi erdős, akitől durvasága miatt fél az egész környék, s rákiáltott a

legényre. Karader félt, hogy az erdős megveri, s ezért futni kezdett. Az erdős utána lött s a lövés a hátán érte Karadert, aki eszméletlenül esett össze. Beszállították Túrjére, ahol most haldoklik. Az erdőt a csendőrség letartóztatta.

— **Készül a vasutvonal.** A zalabér—sárvár—kőszegi vasut már majdnem be van fejezve, csupán csak a sürgőnyoszlopok felállítására és a szemaforok felszerelésére van hátra. Az új vasut október közepére teljesen megkésztül s akkor átadják a forgalomnak.

— **Új napilap a megyében.** Nagykanizsán a napokban új politikai napilap fog megindulni. A lap címe „Zalai Hírlap” lesz.

— **Elzúllt ipartestületi elnök.** Muraszombathból írják: Mihálys János csavargót minap letartóztatta a muraszombati csendőrség, mert agy nevelőapjától pénzt kért s mikor nem kapott, tejszével összevagdalta. Mihálys régebben tekintélyes, vagyonos ember volt Muraszombathban s az ipartestületnek is hosszabb ideig elnöke volt. Mihálys mostohaapját, Peterka Jánost üldözte pénzért. A 78 éves agyastyán nem adott neki pénzt, mire Mihálys fejstet ragadott és a szerencsétlen érgembert összevagdalta. Mihályst a csendőrség letartóztatta, az agyastyánt pedig súlyos sebekkel a kórházba szállították.

— **Enyelgés közben.** Csabrendek községben Sajtórti János gazdánál volt alkalmazva a csépléssel Földő Mari 18 éves leány. A szép fiatal leánynak sok legény udvarolt. Az egyik átölelte a leányt, aki teljes erejéből védekezett és közben oly szerencsétlenül esett el, hogy a gép mindkét lábát töben lemetszette. A csendőrség érelyes vizsgálatot indított.

— **Harc a csendőrökkel.** Balatonlellére ez év tavaszán csendőrségi kirendeltséget szerveztek Zsiga Ferenc örmester és Czinky József őrsvezetők a garáda falusi legényekkel szemben szigorúan jártak el, ami miatt számos ellenségük támadt. Ezek egyike volt Mátvás László is, egyik községi előjárónak és h. lyettes bírónak a fia, aki többször fenyegetőzött, hogy a csendőröket barátaival megveri. Többször készültek is az összeütközésre, de sikertelenül. Pár nappal ezelőtt késő éjjel Zsiga csendőrmester találkozt az egynehány legényvel a villasorban, de a legények elfutottak, Mátvás László azonban otthagya a botját, amelyet a csendőrmester elvett magával. Tegnapi a vásár napján Mátvás beállított a csendőrségre és követelte a botját. Amikor a csendőrségtől ejött, azt állította, hogy a csendőrök felpofozták. Ezt elmondta apjának is, aki haragjában a koresmába szaladt, ahol a csendőrök vacsorázni szoktak egy külön helyiségben. A csendőrök még nem voltak ott, leült tehát és várakozott. Nemsokára megérkezett Zsiga Ferenc örmester és Czinky József őrsvezető, akik mit sem sejtve, helyet kaptak foglalni az asztalnál. Mikor Mátvás Ignác községi előjáró mellett elhaladtak, az felugrott és torkon ragadta a mit sem sejtő örmestert, nagy erővel falhoz nyomta és kétszer arcútlította; majd tovább folytatta fiának állítólagos bántalmazóját. Czinky látva, hogy a hatalmas erejű ember támadása folytán az örmester élete is veszélyben forog, oldalgyerverével Mátvás Ignácot megszurta, aki összerogyott és meghalt. A falu népe, amikor értesült az esetről, ostrom alá fogta a koresmát. A szorongatott csendőrök a vendégszobából nyíló Wollakéle nagy fűszer- és csemegézletbe menekültek. A több százra főlzáporodott tömeg söröslvegekkel, szekérlöcsőkkel, fadorongokkal felfegyverkezve be akart hatolni az üzletbe és a csendőröket agyonütéssel fenyegette. Telefonon értesítették a boglári csendőrséget, mely Jóna Sándor örmester vezetésével a helyszínére sietett és a tömeget szétoszlatta. A hadbíróság ma este szállt ki a helyszínre.

— **Tókába fult kisleány.** Tormaföldén a Santák József udvarán levő mély tókából az egyik napon holtan huzták ki Santák Anna 9 éves leányt. A kisleány, amíg szült a mezőn

voltak elfoglalva, nyilván a tóka mellé ment játszozni s eközben a mély vízbe esett. A hullát a zalaegerszegi kir. ügyészség felboncoltatta. A boncolást, melyen dr. Szász Gerő ügyész is részt vett, dr. Józsa és dr. Brünner alsólendvai orvosok eszközölték, kik a halál okául vízbelefutást állapítottak meg. A szülők ellen gondatlanság miatt az alsólendvai kir. járásbíróság eljárást indított.

— **Tanítók és tanítóók figyelmébe!** Zalavármegye kir. tanfelügyelősége a következő sorok közlésére kért meg bennünket: Azok a tanítók és tanítóók, akik a vármegye területén levő állami elemi iskoláknál huzamosabb ideig tartó helyettesítésre vállalkoznak, e szándékukat oklevelük eredeti vagy közjegyzőileg hitelesített másolatának beküldése mellett sürgősen jelentéské beírásban Zalavármegye kir. tanfelügyelőjénél. Együttal közöljék lakóhelyüket és annak időközben történő megváltozását.

— **Kifogta a lovakat a halottakocsi elől.** Kinos incidens történt a minap egy temetésnél Csurgón. Markotán Gyula csurgói féléköt pár nap előtt halálos katasztrófa érte. Két ütköző közé került, melyek teljesen összezúzták a mellét. Temetésén megjelentek a szerencsétlenül járt vasutas társai, a község apraja-nagyja. El is indult a menet, azonban alig ért a csurgói Fő-utca közepéig, hirtelen félreveték a haragot. Tűz ütött ki. Csurgón az a szokás, hogy aki legelőször jelenik meg a tűznél lovaival, őt korona jutalmat kap. Mikor a halottakocsi kocsi a haragszót meghallotta, leugrott és kifogta a lovakat. Azután a temetésen résztvevő közönség legnagyobb megbotránkozására otthagya a koporsót és a tűzhöz lovagolt. Csak nagysokára sikerült másik fogatot szerezni, addig a gyógyszerkocsi a gyógyszerrel együtt ott vesztelt a Fő-uton. A hatóság közbotrány okozása miatt indítja meg az eljárást a kocsi ellen.

— **Kutiba ugrott a legények biztatására.** A falu bolondja volt Zalabér községben Horváth Margit félkegyelmű leány. A leány a minap vizet akart meríteni a községi kutból s ahogy lenézett, a víz tükrén meglátta a maga képét. A kut körül élesgörgő legények incselkedni kezdtek a leánnyal:

— Ugorj bele Margit, csököld meg azt a leányt. Majd mi kihuzunk!

A szegény bolond szót fogadott, beleugrott a mélyvízű kutba, a legények pedig szétfutottak. Horváth Margit később holtan huzták ki a kutból.

— **Új miniszteri rendelet.** A főmívelésügyi miniszter új rendeletet adott ki az állati betegségek és elhullások bejelentése, valamint a ragados állatbetegségek hivatalos kimutatása tárgyában. A rendeletet megküldte az összes törvényhatóságoknak további eljárás céljából.

— **Megfúladt a homokban.** Tóth Sándor jómódu kékkuti földesgazda a minap kocsin kiment a szőlőjébe s ott tökrészege itta magát. Hazafelé hajtva lefordult a kocsi bakjáról, úgy, hogy a feje egészen belemélyedt az ut homokjába. A magával tehetetlen részeg ember nem tudott megfordulni s a homokban megfúladt. A holttestét másnap kékkuti emberek találták meg.

Kitűnő hangu, fiatal harzi kanári madarak saját tenyésztésűek, jutányos árban kaphatók
Balkányi Ernőnél Alsólendva

Állami tisztviselők, tanítók fizetési nyugtája a legújabb minta szerint elkészült s darabonként is kapható **BALKÁNYI ERNŐ** nyomtatványraktárában **Alsólendván.**

Érdekes Ujság

a legjobb s legolcsóbb képes heti folyóirat, számonként 24 fill.-ért minden csütörtökön kapható

Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

Tanító urak figyelmébe.

Mindennemű iskolai nyomtatvány, ugymint: felvételi napló, haladási napló előmeneteli s mulasztási napló látogatási napló, törzskönyv végbizonyítvány és tanrendnyomtatványok nálam a legolcsóbb árban kaphatók.

Balkányi Ernő

könyv- és papírkereskedő Alsólendva.

4354/1913. tkvi szám.

Arverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Borsos János szül. Hermann Anna végrehajtonak Bedő Károly és neje Kulcsár Verona végrehajtonak szenedök elleni 332 kor. 70 fillér hátralékos tókekövetelés és jár iránti végrehajtoni ügyében Bedő Károly és neje Kulcsár Veronának az alsólendvai kir. járásbírósg területén levő: 1. a lendvadedesi 385. sz. tkjvben A. 1. sor 156. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó) B. 12., 13. a. jutalékára 18 kor.; 2. az u. o. 386. sz. tkjvben A. 1. sor 231. hrsz. a. ingatlanból (szántó és rét) B. 38., 39. és 40. a. jutalékára 78 korona; 3. az u. o. 388. sz. tkjvben A. 1. sor 261. hrsz. a. ingatlanból (fenyves) B. 31. és 32. a. jutalékára 3 korona; 4. az u. o. 389. sz. tkjvben A. 1. sor 268. hrsz. a. ingatlanból (rét) B. 12., 13. és 14. alatti jutalékára 80 kor.; 5. az u. o. 400. sz. tkjvben A. 1. sor 64. hrsz. a. ingatlanból (szántó) B. 31. és 32. a. jutalékára 9 kor.; 6. az u. o. 434. sz. tkjvben A. 1. sor 18. hrsz. a. ingatlanból (ház udvarral) B. 3. és 4. jutalékára 885 korona kikiáltási árban és pedig a 385. sz. tkjvben a C. 11. és C. 13. alatt, a 388. sz. tkjvben C. 15. és 17. a., a 308. sz. tkjvben C. 16. és 18. a., a 389. sz. tkjvben C. 14. és 16. a., a 400. sz. tkjvben C. 11. és 13. a., a 434. sz. C. 2. alatt Borsos János dedesi lakós javára bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jog feltétlen fenntartása mellett az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan jutalékok

1913. november hó 27-én délelőtt 9 óraker
Lendvadedes község háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladati nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ij. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birtokosnál előleges elhelyezéséről kiáltított szabályzeru elismervényt átszoigáltatni.

A kir. jbiróság tkvi hatóság.

Alsólendván, 1911. július 11-én.

Biró, s. k., kir. jbiró

Alsólendvai uricsalád egy jó házból való polgárista fiut teljes ellátásra elfogad szerény díjért. Szigoru felügyelet. Cim a kiadóhivatalban.

871/1913. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Raj József végrehajtonak javára az alsólendvai kir. járásbírósg 1912. Sp. I. 683.3. szamu kielégítési végrehajtonat és az alsólendvai kir. járásbírósg 1912. V. 638.6. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 546 kor. 60 fill. követelés hátr. s járuléka kielégítésére Adorjánfalva községben

1913. évi szeptember 11-én d. u. 3 óraker

hordók, borok és egyéb ingóságok 2377 K 50 fill. becsértékben bírói árverés útján fognak eladati a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási árón alul is a legtöbbet ígéro által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabbán árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletkeh igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1913. augusztus 28-án.

Havel, kir. bir. vjhajto.

833/1913. vh. sz.

Arverési hirdetmény.

„Benz“ magyar automobil- és motorgyár rt. végrehajtonak javára a budapesti kir. törvényszék 1913. évi 32358. szamu kielég. végrehajtonat és az alsólendvai kir. járásbírósg 1913. V. 299.3. szamu kiküldetést rendelő végzése alapján 5857 kor. követelés és járuléka kielégítésére Kerkanémetfalva községben

1913. szeptember 13-án délután 3 óraker

egy Kalmár és Engel feliratu 4894. sz. benzomotor, egy F. & J. Kovarik feliratu 493. szamu cséplőgép és egyéb ingóságok 3000 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladati a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási árón alul is a legtöbbet ígéro által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. — Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabbán árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletkeh igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. augusztus 29.

Havel, kir. bir. végrehajto.

793/1913. végreh. szám.

Arverési hirdetmény.

Ij. Eisler Mór végrehajtonak javára a pápai kir. járásbírósg 1913. Sp. II. 515.2. szamu kielég. végrehajtonat és az alsólendvai kir. járásbírósg 913. V. 352.3. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 210 K 74 fill. követelés s járuléka kielégítésére Zalabaksa községben

1913. szeptember hó 9-én d. u. 1/4 óraker

50 vég kékfestő és egyéb ingóságok 1000 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladati a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási árón alul is a legtöbbet ígéro által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabbán árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletkeh igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. aug. 25.

Havel, kir. bir. vjhajto.

Pacolin

Pacocroelin-PEARSON.

Egy erős hatású fertőtlenítőszer, különleges angol anyagból előállitva, nélkülözhetetlen minden házban és istállóban.

Állandó használata által megóvjuk magunkat fertőző betegségektől.

Kérjük az állatorvos véleményét az istálló rendszeres fertőtlenítésének értéke felől!

Mindenütt kapható!

Óvakodjunk értéktelen utánzatoktól és kérjük határozottan

PACOLIN-PEARSON-t

csakis ilyen olmozott dobozokban.

Legolcsóbb fertőtlenítés!

Csak Pearson fele készítményt használjunk.

PACOLIN	MEDOL	CREOLIN
1 kg K 150	(rész sítleni szer)	100 gr 60 f, 1 kg K 240

Mindenütt kitévelve!

Utóbbi kitévelések: Arany érem és díszlettelj Turinban, Drezdában, Bérséssel, Rio de Janeiroban.

Hasznalati utasítás és vélemények sok évi használat eredményeiről a kérésünál kaphatók.

Kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárában.

Dunántuli Mész- és Téglagyárak r.-t.

Központi irodája: SÜMEG, Zalamegye.

Telefon int. Sümeg 6. szám.

Level- és sürgönycim: Mészgyárak Sümeg (Zalam)

Gyártelepek: Sümeg, Szent-Gál, Ajka, Ugod és Városlődön.

Legutányosabb beszerzési forrás a legkiválóbb minőségű oltatlan falmészben és mészhydrátban.

Gyors és pontos szállitás bármily mennyiségben és bármely állomásra.

Kérjük saját érdekében szükségletének fedezése előtt ajánlatunkat bekérni.

Kartellen kívül!

Képes Hét

100

Kötetes Könyvtára

vászonkötéses kötetit az előfizetők 50 fillér ráfizetés ellenében

ingyen és bérmentve kapják meg.

Falk, Geijersta, Gorkij, Krudu, Dóczy, Szomaházy, Szemere György stb. hirnevez. írók műveinek gyűjteményes kiadása.

Minden hónapban egy kötet.

A KÉPES HÉT előfizetése 6 hónapra 6 kötettel együtt 8 korona.

Kiadó: Budapest, V., Visegrádi-u. 8.

Hirdetések jutányosan felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Zsizsekszer községben (Zala-m.) egy motorerőre berendezett, jóforgalmu

malom eladó.

A motor, mely esetleg külön is eladatik, jó karban van; hajt 2 pár követ, 2 hengert, 1 koptatót, 3 cilindert és 1 triórt. Bárki bármikor meggyőződhetik a vétel előnyöségéről, mert az ár felannyi, mintha gyárban vennék, s minden majdnem teljesen uj.

Bővebb felvilágosítást nyújtanak:

Zserdin József és Társa malomtulajdonosok Zsizsekszer, u. p. Cserföld.

Keil-lakk

„Keil-Lakk“-nál jobb máz nincsen,
Asszony mondja: ez a kincsem!
A padló úgy fénylik tőle,
Nem is kell sok máz belőle;
Kevés munka, semmi kín,
Barna vagy porszürke szín,
Figyelmet csak arra tegyen,
Hogy az mindig „Keil-Lakk“ legyen!
Ajtó, mosdó, ablakpárkány
Oly fehér lesz, mint a márvány,

Ha „fehér Keil-Lakk“-ot veszünk
S vele mindent jól befestünk.
Konyhabutor, asztal, szék,
Itt van „Keil-Lakk“ azurkék.
Kerti butort fessünk zöldre,
Gyermekeknek öröme.
„Keil-Lakk“-ból van minden szín,
Kék, piros, zöld-rozmarin.
Szóval: ház vagy nyírlak,
Mindig legyen ott „Keil-Lakk“!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN

6-2

és ASCHER B ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintan norinbergi-, üveg- és porcellánkereskedése. Doszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.
BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS hábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmü-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGO ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORCENSICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCсал JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gáz-, asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona“ nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és címfestő, épület- és butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ“ (Alsólendva, Templom-ter, dr. Filkó-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SINGER ISZÓ bórkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbadogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TÜSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERTSZENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirkóraktár, Szentjános-utca 8. sz. alatt.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenél fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávész.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalva.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvavásárhely.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Zrinyi“-kávéháza Csáktornyan.

FERENCZEK M. HÁLY szállodás és vendéglős

Varasd-Toplica.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkőe.

GÁL JÓZSEF molnár Petchháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszzerdahely.

GAÁL SÁNDOR a rēdicsi hengergőzmalom bērlője

GRUBER FERENC gőzmalma Gōntērhāza.

HUSNYÁK GYULA pékmester, Varasd.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalva.

JERICs IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-zése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI“ szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése

Lendvahosszúfalva.

KEPE MIHÁLY Hosszúfalva. Elvállal mindennemű

betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-kereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovácsszén-, koks- és cement-raktár Muraszombat.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCсал ISTVÁN vendéglős Rēdics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-hosszúfalva.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gōntērhāza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVÉNYI VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalánán.

REINER JÁNOS vendéglős a Petánci savanyúviz központi raktára és szállítási vállalat Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBŰL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ács és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÜRT“ nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.